

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 110.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789762912/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

VI

Chacun de nous avait une Emilie
Dont il prônait la beauté, la candeur.
Elle est fidèle autant qu'elle est jolie!
Nous nous trompions, mais quelle douce erreur!
C.A. Demoustier.

Felix havde snart taget Afsked med Cancellisten og hans Fader; han kunde jo ikke følge med, hvor de gik hen. Ene slentrede han ned ad Gaden og underholdt sig selv med sine Tanker, som imidlertid ikke vare de allerbehageligste, da hans Vens Forelæsning langt fra havde opmuntret ham.

Men for Pokker, sagde han tilsidst til sig selv, jeg er gal at ville bryde mig om alt, hvad Vilhelm siger; især da det jo var tydeligt, at han idag ikke var i sit sædvanlige Humeur. Der var noget i Veien; han vilde have os bort og derfor kom han med alle disse Historier, som han vidste vilde ærgre Cancellisten og mig. – Cancellisten, – jeg kan blive rasende, naar jeg tænker paa at han nu er der, at han nu kan tale med hende, sige hende – dog hvad siger han? han siger igrunden slet Ingenting. Igaar hele Aftenen saae jeg ikke han talte til hende, og hun meget mindre til ham. Mig talte hun flere Gange til, – hun rakte mig sin Haand da jeg kom; ved Guderne, nu husker jeg det først; det har jeg glemt at fortælle Augusta. Hvor Veiret er smukt. Solen skinner saa varmt; jeg har Lyst til at drive idag; – jeg kan bestemt godt gaae derhen imorgen. O Emilie! – Og nu fik han tændt sin Cigar, og med Hænderne i Lommen drev han ned ad de Fortouge, hvor Solen skinnede, imens han i sit stille Sind tænkte sig, hvor prægtigt det kunde være, naar han imorgen kom og traf Fruen ude, men Emilie ene hjemme. –

Vi maae imidlertid lade Felix flanere og bygge Luftkasteller; thi det bliver nødvendigt at erfare, hvad der passerede i Fru St. Clairs Huus, efter at vore Venner var tagne hjem.

De øvrige Gjæster havde ogsaa taget Afsked, kun Fru Lind og hendes Ægtefælle vare endnu tilbage; den Sidste ivrigt beskæftiget med at finde sin Frues Kaabe og Hat. Fru Lind lod imidlertid ikke til at